

Region nord

Kåre inviterte til bursdagsfest for en av ungdommene under tiden i Hawassa. Fra venstre: Abiti, Habtamu (18 år den dagen), Temesgene, Efraem, Kåre, Rarekegn, Berekete (Motatai), Bruke, Abinezer, Bereteke (Babi)
FOTO: TEKELEGN

MISJONSSAMBANDET NORD

Adresse: Sjøgata 28,
9300 Finnsnes
Telefon: 454 16 210
E-post: nord@nlm.no

Giverkonto: 8220 02 90131

Ansvarlig redaktør:
Øivind Ruud Kringstad

MISJON HANDLER OM MENNESKER

Enten man er i Afrika, byforsamling i Tromsø, med i leirarbeid i Salten eller i foreningsarbeid er det mennesker vi vil nå. Les mer i dette nummerets regionsider.

LES MER PÅ SIDE 12

INNSPILL

ØIVIND RUUD KRINGSTAD
Regionleder region nord

Stå fast, i bevegelse

I Peterbrevens siste kapittel finnes to uttrykk som jeg har kommet tilbake til den siste tiden. Peter skrev til flokker av ikke-jøder under et sterkt krysspress. Her kan mange kjenne seg igjen. Hans budskap er: Stå fast! Hvordan det gjøres er imidlertid ikke like selvsagt. Det skjer nemlig ved å være i bevegelse.

Forberedelse. Peter avdekker sin hensikt med brevene i det siste kapitlet. Han ville «vekke opp» og «minne om» (2 Pet 3,1–2) det de allerede kjente til fra troen på Jesus. Deretter forberedte han dem på Jesu gjenkomst og det faktum at vi fortsatt venter på at det skal skje. Herren er tålmodig, og det skal vi se som en anledning til frelse. Dette er misjonsmotivasjon. I 2022 venter vi fortsatt på Jesu gjenkomst, og enda er det tydeligvis flere som skal med, for han har enda ikke kommet igjen.

Hva skal vi så drive med mens vi venter? Her kommer formaningen: Stå fast, vær på vakt og ikke mist fotfestet. (2 Pet 3,14; 17)

Dette er som musikk i ørene på alt i oss som motstår endringer. Yes! Bibelsk belegg for å bevare ting slik de alltid har vært.

Sann kristendom. Samtidig viser Peter en annen vei når han avslutter sitt brev med dette verset: «Dere skal vokse i nåden og i kjennskap til vår Herre og frelser Jesus Kristus. Ham være ære, nå og i evighetens dag! Amen.» (2 Pet 3,18)

Motsetningene er sammenvevd i Peters budskap: stå fast og vær i bevegelse!

Dette gjenspeiler sann kristendom. Sant åndelig liv er nettopp liv. Organisk og levende som alltid har sin rot i Gud. Han som er levende og samtidig uforanderlig, fast og uten skiftende skygge.

I møte med all verdens press, ugudelighet, synd og usikkerhet, enten det kommer utenfra eller fra vårt eget hjerte, er derfor dette noe av det som skal særprege vår tro mens vi venter på Jesu gjenkomst. Bli stående ved at du vokser og lever.

Relevant. Den som vil bli stående må være i bevegelse og vokse. Den som i sin tur vil vokse må bli stående, i ham.

Det er mye i formaningen som

«Han som er levende og samtidig uforanderlig, fast og uten skiftende skygge.»

kan overføres til vårt arbeid. På møtene vi inviterer til, leirene vi arrangerer og institusjonene vi driver trenger vi å stå fast, bringe stabilitet og være til å stole på. Samtidig vil vekst, utvikling og bevegelse alltid kjennetegne et sunt arbeid.

Derfor er formaningen relevant både for den enkelte av oss og for tjenesten i den større sammenheng; stå fast i Herren og beveg deg enda nærmere ham.

MITT VITNESBYRD

I desember har eg lese i Luka-sevangeliet. Då eg las dei fyrste tre kapitlene var det noko som gjentok seg for meg, og det var at Gud holder sine løfter til sitt folk.

Vi ser det i kapittel 1, i møte med Sakarja. Eit løfte om ein son, men Sakarja tviler. Kan dette skje med meg, som er så gammal? Men Gud held sitt løfte og det skjer som han har sagt, sjølv om det kan virke umogleg.

Vidare i kapitlet blir Maria møtt med at ho skal få bære fram det største løftet som Gud har gitt. Dette var eit løfte som folket hadde venta lenge på, og Gud holder sitt ord. «Han tok seg av Israel, sin tenar, og kom i hug si miskunn slik han lova våre fedrar, Abraham og hans ætt, til evig tid» (Luk 1,54–55).

Når eg kom til kap. 3 og Jesu ættetavle, tenkte eg at eg får lese raskt gjennom, men også her viste Gud meg sine løfter bli oppfylt, «...sønn av Isai...». Så kan du lese for deg sjølv no etterpå i Jes 11,1–10, og sjå kva løfte Gud har gitt oss. Då kan du oppdaga på nytt kven Jesus er, og løftene vi har i vente som Guds barn.

TEKST RAGNHILD AARBO

VI TRENGER FOLK!

I disse tider ligger det to stillinger utlyst i regionens arbeid som begge har oppstart i august. Det er ungleder og forsamlings- og områdearbeider i Salten. Søknadsfristene er 13. og 20. februar. Hvem kjenner du som burde vurdert en av disse tjenestene? Kanskje skal du søke selv? Vær med å spre ordet og vær med og be om at høstens Herre driver sine arbeidere ut.

Se nlm.no for utlysningstekster.

VELKOMMEN TIL REGIONKONFERANSEN

Årets regionkonferanse blir på Finnsnes i pinsen, 3.–5. juni. Det er Finnsnes Misjonsforsamling som ønsker velkommen, og lokalene på Nordborg og Skoghus vil tas i bruk for arrangementet. Vi håper virkelig en ordinær gjennomføring blir mulig dette året. Mer informasjon om barneopplegg, talere, priser og overnatting blir tilgjengelig når det er klart.

Mitt andaktsliv

I denne spalten utfordres ulike mennesker til å si noe kort om sitt personlige andaktsliv ved å svare på faste spørsmål. Formålet er å bidra til inspirasjon og dele gode erfaringer. Siv-Anita bor på Setermoen sammen med sin mann Eyvind. Hun er utdannet barnehagelærer og arbeider i barnehage på Setermoen.

FOTO: PRIVAT

SIV-ANITA VOLLE

TEKST EIVIND RUUD KRINGSTAD

– Hva inngår som en del av ditt andaktsliv?

– De siste årene har jeg nesten daglig hørt andakter, sang og vitnesbyrd på pTro-appen. Det har jeg blitt rikt velsignet av. Jeg går i bibelgruppe hver onsdag, og på lørdagsmøter på Soltun soldatheim på Setermoen. Under pandemien har det blitt en del streaming av gudstjenester, og Logos-podden brukes når jeg går tur. Kveldsbønn har jeg tatt med meg fra barndommen av.

– Har det alltid vært slik? Fortell kort om din vei til denne måten å legge det opp på.

– Nei, tidligere leste jeg periodevis i Bibelen og andaktsbøker, ba når det var vanskelig i livet, men glemte å takke for det gode. Selv om jeg hadde lært det motsatte i Guds ord følte jeg meg ofte som en dårlig kristen.

Jeg bestemte meg derfor for å ta ham med i alt jeg skulle gjøre. Tur, trening, hvile og hverdagsaktiviteter som pendlerkjøringen ble «Jesus-tid». Jeg har sunget, ledd og grått på vei til jobb. Bønnen kan både inneholde pris og takk, men også sukke og grått over bekymringer og sorger, og det å være stille hos ham. For en frihet å kunne legge alt jeg har på hjertet hos Jesus. Denne stunden er gull verdt, og jeg merker stor forskjell på de dagene jeg bevisst legger dagen i Guds hender og ikke. Djævelen prøver stadig å

distrahere meg og rive meg vekk, men verset fra Romerne 8,38–39 kommer ofte for meg. Ingen skal kunne skille meg fra Guds kjærlighet.

– Hvordan hjelper dette deg til å vokse som en kristen?

– Jeg opplever å bli sterk i møte med det som dagen bringer. Det kan inneholde så mangt, men når jeg får starte dagen sammen med Jesus, føler jeg at han går ved siden av meg og veileder, gir kraft og styrke gjennom hele dagen. Jeg ber om at jeg må bli brukt som et verktøy i Guds rike, være et vitne for andre, et lys i denne verden – at Gud må virke i meg.

Jeg lærer mye gjennom å høre andakter på pTro eller podkast, hvor man blir minnet på viktige ting som en kanskje har glemt. For eksempel kan en ofte glemme at Guds nåde er nok for meg, at det Jesus gjorde på korset var for alle, inkludert meg selv. «Du visste alt om meg før du meg kalla, og gav meg plass ved nådens rike bord»

– Har du en spesiell bok du vil anbefale, utenom Bibelen, som har hatt betydning for ditt personlige forhold til Jesus?

– Jeg har tre. Fra bønnens verden av Ole Hallesby, En pilegrims vandring av John Bunyan og En helt overkommelig Bibel av Knut Tveitereid.

BUR's spalte

FOTO: PRIVAT

HVORDAN FÅ MED IKKE-KRISTNE PÅ LEIR PÅ 1-2-3?

Da jeg fikk spørsmål om å skrive noe til BURs spalte, så hadde jeg med en gang en idé som jeg tenkte var veldig god: Hvordan få med ikke-kristne på leir på 1-2-3?

Jeg er nemlig fan av det enkle, det lette, det å gjøre ting lett. «3 steg til å få ditt!» «5 måter å gjøre datt!» «10 ting å blablabla!»

Tenk om det også fantes en enkel måte å få med folk på leir, så de fikk høre verdens beste budskap. Strømlinjeformede folk sin trosreise? Hjelp Gud litt med strategien kanskje?

Jeg tror jammen ikke jeg kan knote ned en slik oppskrift på telefonen min, den siste kvelden i juleferien. Egentlig ikke i det hele tatt.

Tingene man kan gjøre er ihvertfall ikke lettvinne, eller gjort på noen minutter. Det handler om å bygge gode og trygge relasjoner. Det handler om å be, kanskje i årevis. Det handler også om å gå ut av komfortsonen, selv om det kan være flaut å spørre, og å få et (eller flere) nei.

Det jeg vet er at Gud kan bruke oss som sine redskap. Han vil at alle skal bli frelst. Han har en plan, som er mye bedre og mer gjennomtenkt enn mine enkle tanker.

KARIN KVALVIK JOHANSEN

Den ferske pastoren i Tromsø berømmer
forsamlingen for en god mottakelse.
FOTO: ØIVIND RUUD KRINGSTAD

– UTEN ENGASJERTE FRIVILLIGE KOLLAPSER DET

Det var bare noen få besøk i Nord-Norge Lars-Olav Siqveland Morstøl hadde i bagasjen før han reiste til Tromsø i august. Nå ligger et halvår som pastor i Fjellheim misjonsforsamling i kofferten og vi er spent på hva det har bragt med seg.

TEKST ØIVIND RUUD KRINGSTAD

– Hvis jeg skal oppsummere høsten er det fire ord som er beskrivende: spennende, hektisk, velkommen og meningsfull. Det har vært mange å bli kjent med, en helt ny hverdag og begrenset med tid. Jeg har fått gjort mye som er nytt for meg, og jeg opplever at helheten er svært meningsfull.

ELEKTRIKER OG TEOLOG. Han forteller at hverdagen, både på bibelskolen og i tjenesten som pastor, preges av å formidle Bibelen og tjene på en konkret måte. – Jeg opplever meg også veldig velkommen i forsamlingen. Det har betydd mye at jeg har fått plass og at folk setter pris på

at jeg er her, sier han, med trykk på det siste.

Lars-Olav er vokst opp i et kristent hjem og har fra ungdomsskolealder vært bevisst på å følge Jesus. Han tok utdanning som elektriker, men hadde hele tiden interesse for teologi og vært åpen for å ha et arbeid i en kristen sammenheng. I sommer fullførte han en mastergrad i teologi og misjon fra Fjellhaug Internasjonale Høgskole.

PASTOR OG BIBELSKOLELÆRER. Lars-Olav forteller at han visste at de hadde søkt pastor eller forsamlingsleder i noen år, men våget likevel å søke. – Nå kjenner jeg på at det ytre kallet er blitt bekreftet gjennom at ting har lagt seg til rette og at jeg trives i arbeidet, utfyller han.

Lars-Olav har én dag i uka som lærer på bibelskolen og resten tilknyttet forsamlingen og regionen.

Fjellheim misjonsforsamling har hatt forsamlingsarbeidere i mindre stillinger i mange år. Det er derfor lenge siden så mye som 80 % stilling er tilknyttet forsamlingen. Tittelen forsamlingsleder er også byttet ut med pastor.

– En slik endring kan gi mindre rom for frivillig innsats og at arbeidet legges på én ansatt. Hvordan er din erfaring med det til nå?

– Det er nok en fare at folk kan tenke dette gir rom for et pusterom, fordi pastoren bruker

arbeidstiden sin. Samtidig er jeg uenig i at det er en automatisk følge. Jeg har 30 timer i uka tilgjengelig, og det er bare en liten brøkdel sammenlignet med all frivillig innsats som legges ned i forsamlingen. Jeg kan steppe inn av og til, men uten engasjerte frivillige kollapser det, samme hvor produktiv jeg måtte være.

Han synes det er viktig å tenke over hva som er god bruk av tiden, og han vil prioritere å oppmuntre, pleie og legge til rette for at forsamlingen i sin helhet kan fungere som det dynamiske legemet det er kalt til å være. – At vi fungerer som et legeme der alle lemmene hjelper hverandre, sier han.

SØRING I NORD. – Hvordan har inntrykket du hadde av Nord-Norge endret seg etter noen måneder i landsdelen?

– Jeg hadde ingen sterke stereotypier, men synes å oppleve en generell åpenhet og at folk er imøtekommende.

– Til slutt, du har nevnt at du har sett frem til å bruke naturen, hvordan har det blitt denne første høsten?

– Mørketiden er litt uvant å bruke som utetid, men det ble noen topper i høst med solskinn, fred og ro og noe å feste blikket på langt borte. Det er spesielt fint, avslutter Lars-Olav Siqveland Morstøl,

Året er 1890. En mann med navn Ole Mikkelsen Sama fra Harstad har møter i området. Han taler om «Kinas nød». Tanken om misjon i Kina slår rot i nord.

TEKST KRISTIN BAKENG OLUFSEN FOTO PRIVAT

I mai året etter, stiftes Det Norske Lutherske Kinamissionsforbund i Bergen. Samme høst var det avskjedssamvær i Harstad for Sama, som skulle reise som misjonær til Kina. Misjonsfolket lovet å stå med ham i arbeidet, i bønn og offer. Kort tid etterpå stiftes Nordvik-Sørvik Kvindeforening. «Hver tirsdag kl. 17 samles en del kvinner rundt om i heimene. Det ble arbeidet for flere misjoner, alltid servert kaffe, men hvert medlem hadde med nistepakke», fortelles det.

STAFETTPINNEN. 130 år og en rikholdig historie senere, er Marit Tolo, som den femte i rekken, leder for den eldste foreningen som er i drift i regionen. Hun overtok «stafettpinnen» for ni år siden. Foreningen har endret navn til Nordvik-Sørvik Misjonsforening (for kvinner og menn), og samles på Sandtorg menighetshus

en gang i måneden.

Marit forteller at de ikke har hatt jubileumsfeiring enda, men håper å få det til i løpet av våren. – Det ble «tent ein eld» for misjonsarbeidet ved Ole Mikkelsen Sama, og trofaste misjonsvenner har holdt «elden» brennende i 130 år. Det er et stort under at vi får holde på enda», forteller hun.

Under koronapandemien har de måttet avlyse møter, men så snart de har kunnet samles, møtes misjonsvennene trofast. I denne tiden har de oppfordret til å gi gave til misjonen på vippes eller bankkonto.

SØNDAGSSKOLEN. Høsten 1921 starter Alfred Vaskinn søndagsskole i Sørvik, samme år som han ble ansatt som lærer på skolen. Han var søndagsskolelærer i 50 år. Marit og familien flyttet til Harstad i 1980. De kjente ingen, men ble ønsket velkommen i Misjonssambandets arbeid og lokalt menighetsarbeid, blant annet søndagsskolearbeidet. Da de flyttet til Sørvik, ble hun invitert til å være med i både kvindeforeningen og søndagsskolen. – Gud kaller oss til å følge Jesus, å gå i de ferdiglagte gjerningene og de oppgavene han har bestemt for oss, forteller hun.

– Hva tenker du er utfordringer med å drive

misjonsforening og barnearbeid i dag?

– Det er lett å være med når du synes du får det til, men er jeg villig til å holde på når vanskene og utfordringer kommer? Det er Gud som kaller oss, og han må få vise vei gjennom sitt ord, sier hun.

FORNYELSE. Hun forteller at hun ofte stiller seg spørsmålet om hvor lenge de skal holde på? – Det kan være lett å si at jeg har vært med i mange år, og nå orker jeg ikke mer, eller at andre får overta. Samtidig må en leder passe på å slippe nye ledere til! Det er ikke jeg som eier arbeidet, det er Gud, sier hun med overbevisning.

Det ligger på henne at mange barn ikke har hørt bibelfortellinger, og at de ikke vet hvem Jesus er. – Derfor er det viktig å bruke Guds ord, og å bruke gode hjelpemidler til å formidle budskapet. Målet er at de skal bli kjent med Jesus, sier hun og legger til at egne barn er en stor hjelp og ressurs. Det er også slik at barna kan få med vennene sine, og det kan gi kontakt med foreldrene.

– Jeg tror framtidens misjonsforeninger må startes av neste generasjon der de får organisere arbeidet slik det passer for dem. Gud kaller. Det som synes umulig for oss, det er ikke umulig for ham, avslutter Marit.

FOTO: UNSPLASH.COM

FAST GIVERTJENESTE

Ved utgangen av 2021 var det 177 mennesker som hadde fast givertjeneste tilknyttet Misjonssambandet nord. Det er en nedgang på 17 fra 2019, men beløpet som gis er likevel økt fra 1,2 til 1,4 millioner.

Giveravtalene er viktige og danner et godt fundament for givertjenesten. En tredjedel av disse er såkalte fordelte giveravtaler. Det er giveravtaler knyttet til forsamlingene der en prosentandel tilbakeføres til forsamlingene til løpende kostnader. På den måten får giverne full nytte av skattefordelene givertjenesten gir.

I overkant av 20 mennesker samlet til samtale om arbeidet i Bodø i november.
FOTO: ØIVIND RUUD KRINGSTAD

INNSPILL PÅ PLANER FOR JAKOBSBAKKEN

Over lengre tid har styret for Jakobsbakken arbeidet med planene for fjellsenteret som leirsted.

Lørdag 27. november var drøyt tjuve misjonsvenner, og noen barn, samlet i Betania, Bodø for å tenke høyt om fremtiden og planene. Regionstyret deltok via teams og fikk på den måten inntrykk av hva folk tenker omkring misjonsarbeidet i området. Rundt ti personer tok ordet i løpet av samlingen og de fleste innspilene dreide seg naturlig nok om Jakobsbakken, selv om arbeidet i hele området var på agendaen.

Styreleder for Jakobsbakken Fjellsenter Kjell Krüger presenterte styrets

planer og fremdriftsplan. Flere av trinnene er allerede finansiert gjennom forsikringspremier og egenkapital. Det største spørsmålet er likevel knyttet til gjenreisningen av «Låven» som nytt forsamlingslokale på Bakken. Det foreslås at dette finansieres gjennom salg av Misjonssambandets eiendom i Gjerdåsveien 19 som i dag leies ut og de siste årene har fungert som studentkollektiv.

Samtalen var engasjerende og ble et viktig ledd i den videre prosessen som vi håper, tror og ber om at må bli god. Samlingen hadde også sang av Daniel Krüger, andakt av Kristian Johansen og bibeltime og misjonsinfo av Øivind Ruud Kringstad.

TEKST ØIVIND RUUD KRINGSTAD

BUR's spalte del 2

HVORFOR ER LEIR VIKTIG FOR MEG?

TEKST IRENE VASSBØ, MEDLEM AV BARNE- OG UNGDOMSRÅDET

Jeg har blitt spurt om å skrive litt om hvorfor leir er så viktig for meg. Det kan jeg dele opp i to hovedgrunner.

For det første har det hatt enormt mye å si for troen min. På leir får man som kristen mye mer tid til åndelig påfyll i et større kristent fellesskap. Her blir man sett, hørt og treffer jevnaldrende som står i mye av det samme som en selv. Det er et høydepunkt man ser fram til, en plass man kan «lade opp batteriene» både åndelig og sosialt.

For det andre er det en fantastisk mulighet til å få dele evangeliet videre. På en stor del av de leirene jeg selv har deltatt på, har jeg vært heldig og fått med meg noen av vennene mine. Noe bedre finnes nesten ikke. Jeg tror at uansett om det ble med den ene eller de fem helgene, så er det vanskelig å glemme en hel leir. Her får man mange inntrykk på en gang; både med folk som ser deg og med god tid til å tenke gjennom de store spørsmålene.

Det beste er likevel det at jeg i dag er så heldig å få snakke med noen av vennene mine å høre at de har kommet til tro på grunn av nettopp disse leirene. Derfor må jeg bare avslutte med å si tusen takk til alle som bidrar i leirarbeidet! Husk at Gud er alltid med, og husk at vi alle kan bidra i bønn.

PÅSKELEIR I TROMSØ

I år blir det leir både i Tromsø og på Jakobsbakken i påsken.

FOTO: PER INGE BELT

På Fjellheim har det alltid blitt arrangert påskemøter, men nå ønsker vi å ta dette et steg videre. Jeg vil med dette få ønske hjertelig velkommen til påskeleir på Fjellheim.

TEKST PER INGE BELT, LEIRSJEF

Dette blir en lavterskelleir som er for alle i alle aldre. Programmet, info og påmelding er allerede klart og ligger ute på Facebook og på regionen sine hjemmesider.

Møter og aktiviteter. Leiren starter på ettermiddagen skjærtorsdag og varer til middagstid 1. påskedag, så det skal være god tid til å gjøre unna familiebesøk før du blir med på leir. Selv om påskeleiren er by-basert har vi meget gode turmuligheter nært til byen. Langfredag blir det felles aktivitetsdag med grilling, aking, langrenn og andre artige aktiviteter, mens påskeaften blir det litt mer valgfritt slik at en kan gjøre det en selv har lyst til. Det blir bibeltime hver morgen og møter og annet

opplegg på ettermiddag/kveld. Oscar Nordbø fra Sunnmøre blir med som taler.

Fjellheim. Hovedmålet med leiren er å forkynne påskebudskapet samtidig som vi skal ha det artig sammen. Vi ønsker at alle som kommer på leiren skal få oppleve et godt åndelig og sosialt fellesskap der det skal være god tid til å bli kjent med folk og slappe av. Vi legger opp til at alle bor og spiser på Fjellheim (det gjelder også Tromsøbaserte folk). Det gjør noe med en leir når alle er på samme plass gjennom hele oppholdet.

Så hold av 14.–17. april og kom på påskeleir på Fjellheim. Jeg håper jeg ser deg der!

JULEFEIRING OG NYTT SEMESTER

Etter to måneder borte fra arbeidssted og hjem var det godt å kunne komme tilbake igjen. Det gikk ikke mange minuttene før jeg ble minnet på at her er det mye tilbedelse på en annen måte. Bønneropene runger over veien hvor moskeen ligger vis-à-vis mitt hus.

TEKST **KÅRE HOLTA**

Det ble fem uker i Kenya før jeg dro til Norge på juleferie. Jeg dro i rett tid for covidviruset rammet de aller fleste av utsendingene som er her. Det har heldigvis gått bra og de aller fleste er nå helt friske. Vi venter to tilbake fra Kenya som sliter med å få visum.

Familie i Norge. Tiden i Norge var fin sammen med barn, barnebarn og øvrig familie. Mie Margrethe (barnebarn) som ble to år da jeg var hjemme, ble ganske målløs da hun så bestefar igjen, men smilte fra øre til øre. Nå undres hun over om hun ikke får se bestefar hver dag. Det er noe av omkostningene ved å dra ut og være borte fra sine kjære. De neste sju månedene blir bestefar med på skjerm.

Flott velkomst. Jeg kom til landet på onsdag og har feiret Etiopisk jul sammen med venner i Hawassa hvor vi var 2015–2018. Det ble mye Doro Wat da jeg var innom åtte hjem. Ja, litt for mye sterk rød pepper syntes magen. Den slo seg vrang dagen etterpå.

Det er mye folk og god stemning når det er jul og mange kommer fra ulike land. Over 1 million etiopiere var ønsket velkommen hjem. Det var gule bannere på flyplassen med homecoming. Selv jeg følte meg ønsket velkommen tilbake. Nå starter vi opp med skolehverdagen igjen. Så håper vi på arbeidsro og stabilitet.

Jeg ønsker dere alle et riktig god nytt år og Guds fred på jord, som englene sang om julenatt.

Relasjoner betyr alt i misjonsarbeid, i Afrika som i Norge!

FOTO: PRIVAT

Kirkens ungdomskor ved julefeiringen i Hogane kirke i Hawassa.

FOTO: PRIVAT

KALENDER 2022

MARS

18.–20.	Familieleir	Jakobsbakken
18.–20.	Ungdomsleir 8. trinn-VG3	Skoghus

APRIL

1.–3.	Maksleir 1.–4. trinn	Skoghus
1.–3.	Karalaksleir 1.–4. trinn	Karalaks
1.–3.	Tweensleir 5.–7. trinn	Fjellheim
13.–17./18.	Påske på Jakobsbakken	Jakobsbakken
14.–17.	Påskeleir	Fjellheim
22.–24.	Tweensleir 5.–7. trinn	Karalaks
29.4.–1.5	Ungdomsleir 8. trinn-VG3	Karalaks

JUNI

3.–5.	Regionkonferansen	Finnsnes
10.–12.	Polarbadleir 4.–7. trinn	Skoghus
17.–19.	Sommerungdomsleir 8. trinn-VG3	Fjellheim

SEND DELEGAT TIL GF

GF er Misjonssambandets høyeste beslutningsorgan, og alle misjonsfelleskap registrert i Misjonssambandet kan sende en utsending. GF arrangeres i Stokke i Vestfold 5.–10. juli 2022.

Informasjon og fullmaktsskjema blir sendt til kontaktperson i misjonsfelleskapet. Snakk sammen i ditt fellesskap hvem dere vil gi fullmakt til å være utsending på GF. Fullmakten kan gis et medlem i foreningen, eller en annen dere ønsker skal representere misjonsfelleskapet.

Påmeldingen til sommerens generalforsamling er i gang, og mere informasjon finnes på nettsiden nlmgf.no.